

en tilkommende almindelig Lov, som indrettede en Selvpensionering for Bestillingsmændene, meget vel kunde opregne de forskjellige Arter af Bestillingsmænd, hvorom der skulde være Tale, og paavise de forskjellige Kategorier, paa hvilke de nye Regler skulde finde Anvendelse, saa i den Henseende troer jeg ikke, at der vil frembyde sig nogen Vanskelighed. Paa den anden Side forekommer det mig, at den deelte Afstemning, som den høitærede Minister har bragt i Forslag eller har indrømmet os, kunde udsætte de paagjældende Bestillingsmænd for Ubillighed, thi det er min Overbeviisning, i Modsetning til hvad det ærede Medlem for Horsens (Tauber) udtalte, at, dersom man vil indrette et saadant Selvpensioneringsystem for Bestillingsmændene, saa maa man som en nødvendig Conseqvens og som en Billighedsindrømmelse til dem, tillige vedtage den Bestemmelse, som er truffen i det sidste Punktum af Ministerens Forslag. Det synes mig meget haardt at berøve de paagjældende Bestillingsmænd denne Afgang til at faae Forsikkring i den pligtige Afdeling af Livrenteanstalten, naar man overhovedet paalægger den en saadan Byrde som den, hvorom her er Tale. Mig forekommer det derfor, at, ihvorvel Tanken kan være os forstaaelig fra en tidligere Tid, saa vil det dog være ønskeligt, om den høitærede Finantsminister, der jo kun i saa kort Tid har besejlet den Stilling, han nu indtager og som ikke her tidligere i sin Egenskab af Medlem af Folkethinget har anset det for rigtigt at bringe Selvpensioneringsystemet frem til Forhandling i denne Samling, vil lade denne Tanke hvile og gjøre den til Gjenstand for den fyldigere Fremstilling, som ikke kan være i bedre Hænder end hans, indtil vi næste Gang samles. Jeg skulde saaledes for mit Vedkommende ønske, at Forslaget under Nr. 2 ikke maa blive vedtaget, og jeg antager, at det vil være en naturlig Conseqvens deraf, at den lignende Tilsetning, som i Landstinget er kommen ind i nogle Lønningslove, efterat de havde gennemgaaet alle Behandlinger her og en Deel af Behandlingerne i Landstinget, ligeledes maatte udgaae, for siden at kunne suppleres ved en saadan Lov som

den, hvortil flere ærede foregaaende Talere have sigtet.

Finantsministeren: Jeg vilde kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem jo udtalte sig — naar jeg undertager den aller sidste Deel af hans Foredrag —, som om det var mig, der havde taget Initiativet til denne Tilsetning i Loven; men det er det slet ikke, idet det er Landstinget, der har taget Initiativet. Den foreliggende Lov har endnu ikke været i Landstinget, og jeg er overbevist om, at dette er den eneste Grund til, at denne Bestemmelse om Bestillingsmændene endnu ikke staaer dert, medens den findes i andre Lønningslove, som omfatte andre Bestillingsmænd, og som have været til Behandling i Landstinget. Nu har altsaa det andet Thing foreslaaet denne Bestemmelse, og derved bliver det nødvendigt, at vi her i Thinget komme til at drøfte denne Sag; ellers vilde jeg ikke have bragt den frem, idet jeg ganske erkjender Hensigtsmæssigheden af ikke at bringe nye Spørgsmaal frem paa det nuværende Stadium af vore Forhandlinger. Det vil derfor let sees, at jeg nødvendigvis maatte vide, at dette Spørgsmaal maatte komme til Afgjørelse her i Thinget i denne Session. Dersom nu den omhandlede Bestemmelse vedtoges for Post- og Soldvæsenets Vedkommende, saa forekommer det mig ogsaa rigtigt at vedtage den i det her foreliggende Tilfælde, og da jeg stod i den Formening, at det høie Thing i det Hele bifaldt den Tanke, der havde fundet sit Udtryk i den Bestemmelse, der er vedtagen i det andet Thing, saa vil det findes ganske rimeligt, at jeg har foreslaaet den optaget ogsaa her.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at jeg naturligvis meget godt veed og jeg nævnedes det ogsaa, da jeg tidligere havde Ordet, — at denne Sag har været for før og været for under en anden Form og for et videre Omraade; men jeg påaastod ogsaa kun, at saaledes som Forslaget her ligger for, har der paa Grund af de Forhold, der nu nylig have fundet Sted, ikke været Leilighed til at drøfte